

det er mueligt, lade andre forstandige Qvinder dertil falde, og, giøres det fornødent, Præsten tilige, Moderen til Trøst, som er forspendt.

9no) Skal I være tavse og ikke for nogen anden aabenbare en Qvindes Brøst, at hun derved beskæmmes.

10mo) Med Daaben skal I eder aldeles intet befatte; men er Barnet i Livsfare, efterat det fuldkommelige er født, da maae I, om Præsten ikke er ved Haanden, eller nogen skikkelig Mandsperson, som er kommen til skiels Alder, døbe det i Navn Gud Fadere, Søns og Hellig Aands; Ellers skal I befale Gud Barnet, mens det er endnu i Moders Liv, at han vil annamme det til Naade for Christi Skyld.

11mo) Skal I ikke heller befatte eder med noget Barns hemmelige Begravelse; men, hvor noget utidigt Foster fødes, der skal I først vise det for Præsten og fornemme af ham, hvorledes det skal begraves. Paa disse forskrevne Punkter skal enhver Jordemoder giøre sin corporlige eed, for Magistraten i Kiøbstæderne og Amtmændene paa Landet, naar hun dertil antages. Eeden kan være saaledes; »Jeg N., antagen til at være Jordemoder, sværger og lover:

1mo) at jeg altid vil have Gud for Øien i dette besværlige Kald og af yderste Flid formedelst Guds Naade og de dertil sømmelige Midler troeligen hielpe hver og en, som min Hielp begierer, saavel den Fattige, som den Rige, varligen omgaaes baade Moderen og Fosteret, saa at dem for min Uagtsomhed, Forsømmelse eller ond Medfart ingen Skade maae tilføies.

2do) At jeg ingen uegte Fødsel eller Barne-mord vil fortie, som mig kan forekomme; men paa behørige Steder det strax tilkiendegive, hvem det og monne være, uden nogen Persons Anseelse.

3tio) At jeg vil findes ædruelig, kydsk og flittig i dette mit anbetroede Kald, og ellers i alt mit Foretagende, saavelsom i Liv og Levnet, mig saaledes forholde efter disse mig forelæste Punkter, at ingen, næst Guds Hielp, skal have Aarsag i nogen Maade sig over mig at besvære; Saa sandt hielpe mig Gud og hans hellige Ord!

III Art.) Om Qvindernes Kirkegang efter deres Barselseng.

Barsel-Qvinder skal holde sig nogle Uger inde af Kirken efter deres Barnefødsel og siden af Præsten indledes, hvor det hidindtil har været brugeligt. Uegte Qvinder, som føde deres Børn i Hoer og Ukydskhed uden et ærligt Ægteskab, skal og holde sig nogle Uger hjemme, som sædvanligt, men blive dog ikke af Guds Tienere indledte i Kirken, ei heller have nogen Følge med sig til Kirken. De, som skal indledes, give sig an for Præsten Dagen tilforn og lade antegne deres Navne i en vis Bog. Om Morgenen derefter kommer hun med nogle faa Par Qvinder betimelige til Kirken, saasart Gudstieneste begyndes, men bliver saalænge staaendes i Vaabenhuset eller for Kirkedøren, indtil Præsten kommer til hende og med en kort Formaning staaendes inden for Kirkedøren, og Qvinden lige for ham uden Døren, minder hende om hendes Taksigelse imod Gud, som har hiulpet hende af den Nød, hun var udi, og givet hende Glæde for Sorrig formedelst en god Forløsning, at hun ikke glemmer at takke Gud tilbørligen derfor, nu hun er opkommen til Guds Huus, og ellers altid og herefter bevise sig omhyggelig for at opføde sit Barn i Herrens sande Frygt, og selv med et godt Exempel foregaae det i alt det, som christeligt er, hvortil han ønsker hende Lykke og Velsignelse og gaaer saa fra hende. Siden gaaer hun med sit Følge ind i Kirken til sit sædvanlige Stæde, og forretter der sin Andagt med andre Guds Børn. Efter Prædikenen gaaer hun med samme sit Følge op til Herrens Alter, og ofre de deres Gaver til Guds Tienere, hvad de selv vil, og best kan afstedkomme. (Indledelsens Maade kan være saaledes, som her nærmere er foreskrevet).

IV Cap.) Om Skriftemaal og Afløsning.

1 Art) Om lønligt Skriftemaal og Afløsning.

De, som vil bruge det hellige Nadverens Sacramente, skal enten Dagen tilforn, eller samme Dag for Prædikenen, om det for vigtige Aarsager ikke kan skee Dagen tilforn, indstille sig for Præsten i Skriftestolen, bekiende deres Synder for ham og bede om Afløsning; Dog skal de, som enten først vil gaae dertil, eller have noget synderligt billigen at tage i Agt, gaae til Præsten nogle Dage tilforn, at han bekvemmeligen med dem derom kan handle, og i Tide raabe deres Samvittigheder af Guds Ord. Naar de saa vil skrifte, skal de i en sand Hiertens Ydmyghed fremkomme, og saasom for Guds eget Ansigt sætte sig med Ærbødighed ned paa Knæ for Her-